

VNIVERSITAT DE VALÈNCIA

Assessoria Jurídica

INFORME DELS SERVEIS JURÍDICS SOBRE EL DRET DE CITA EN TREBALLS DOCENTS

L'article 32 de l'actual LPI, titulat *Cites i il·lustració de l'ensenyament*, reconeix el dret de citar, i estableix que:

«És lícita la inclusió en una obra pròpia de fragments d'altres alienes de naturalesa escrita, sonora o audiovisual, així com la d'obres aïllades de caràcter plàstic o fotogràfic figuratiu, sempre que es tracte d'obres ja divulgades i la seua inclusió es realitze a títol de cita o per a la seua anàlisi, comentari o judici crític. Aquesta utilització només es pot fer amb fins docents o de recerca, en la mesura justificada pel fi d'aquesta incorporació i indicant la font i el nom de l'autor de l'obra utilitzada.»

Aquest precepte considera lícita, com a modalitat de l'anomenada cita, la inclusió en una obra pròpia d'una obra aliena, sempre que hi concórreguen els requisits següents:

1. Que en el cas d'obres de naturalesa escrita, sonora o audiovisual, es tracte de fragments.
2. Que en el cas d'obres de caràcter plàstic, fotogràfic figuratiu o anàleg, es tracte d'una obra aïllada.
3. L'obra reproduïda ha d'haver estat divulgada.
4. La utilització de l'obra només es pot fer a títol de cita o per a la seua anàlisi, comentari o judici crític. És a dir, que les obres alienes s'han d'incloure en les pròpies com a mera cita (en sentit estricte) o amb la finalitat d'analitzar-les (distingir-ne i separar-ne les parts per conèixer-ne els elements), comentar-les (exposar-ne el contingut i les circumstàncies perquè s'entenga més fàcilment) o criticar-les (enjudiciar-ne les qualitats i defectes).

VNIVERSITAT D VALÈNCIA

Assessoria Jurídica

5. Perquè la cita siga lícita sense autorització, cal que qui en faça ús respecte l'autoria de l'obra que és citada mitjançant la indicació de la font i del nom de l'autor. Jurisprudencialment s'ha concretat que la cita s'ha de fer mitjançant peus de cita o qualsevol altre mitjà semblant, que permeta la identificació del fragment en qüestió com a cita o ressenya propietat d'un autor determinat. (Sentència de l'Audiència Provincial de Madrid núm. 322/2003).

6. A l'últim, i encara més important ja que és la causa que legitima l'ús correcte del dret de cita, aquesta només es pot fer servir amb fins docents o de recerca. És a dir, la cita solament es pot utilitzar per a la docència o la recerca, i s'ha de realitzar d'acord amb els usos honrats i en la mesura justificada pel fi que es persegueix.

En conclusió, els professors poden citar en els seus treballs fragments d'obres alienes de naturalesa escrita, sonora o audiovisual, així com la d'obres aïllades de caràcter plàstic, fotogràfic figuratiu o anàleg, sempre que es tracte d'obres ja divulgades i al seua inclusió es faça a títol de cita o per a la seua anàlisi, comentari o judici crític, d'acord amb els usos honrats i en la mesura justificada pel fi que es persegueix. La cita s'ha de fer amb esment de la font i del nom de l'autor, si aquest nom consta en la font, mitjançant peus de cita o qualsevol altre mitjà semblant, que permeta identificar el fragment en qüestió com a cita o ressenya propietat d'un autor determinat. I, per acabar, aquest dret només es pot fer servir amb fins docents o de recerca.

M. José Alberola Mateos

Assessora Jurídica

València, 7 de juny de 2010

VNIVERSITATIS VALÈNCIAE

Assessoria Jurídica